Temps Ordinari - Dinovè diumenge

Sv 18, 6-9
He 11, 1-2. 8-19
Lc 12, 32-48

1. A totes les persones que avui som aquí, Déu ens ha fet un gran do: la vida. Li hem d'agrair: perquè la vida és el signe més clar que mostra l'amor que Déu ens té. Si Ell no ens hagués estimat, nosaltres no existiríem. Som el fruit de l'amor de Déu.
Però no tothom pren la mateixa actitud enfront de la vida. N'hi ha que "es deixen portar". Viuen senzillament, a remolc dels esdeveniments: s'abandonen passivament. Però viure així, no és viure de forma humana, i encara menys, cristiana.
L'evangeli d'avui ens suggereix una actitud molt diferent: ens diu que hem d'estar "sempre vetllant".
És a dir, cal estar atents prenent el timó de la pròpia vida, per orientar-la de manera que no sigui estèril, sinó que sigui una vida que doni fruit.
Tots nosaltres portem ja uns quants anys caminant per aquest món. Ha valgut la pena que jo hi vingués? Quins fruits ha donat la meva vida? Qui hi ha sortit guanyant?

2. Però hem de ser molt conscients que nosaltres, deixats a les nostres pròpies forces, només donaríem fruits bords.
Perquè la nostra vida no sigui estèril, necessitem estar vitalment connectats al Senyor, el Cep veritable, a través del qual ens arriba la saba vivificant.
Necessitem el seu ajut. I Ell, està disposat a donar-nos-el. Per això, constantment, es fa present en la nostra vida.
El que passa és que nosaltres no som conscients del pas del Senyor. Ell ve disposat a vitalitzar-nos, però nosaltres estem distrets i no l'acollim. I llavors, la nostra vida s'empobreix.
Per evitar aquesta pèrdua, el Senyor que ens estima, ens fa una advertència que "vindrà a l'hora menys pensada".
No ens vol pas dir que visquem psicològicament tensos i angoixats, sinó atents a la vida, a la realitat que ens envolta, a les situacions de les persones que tenim a prop.
Vol que estiguem atents per acollir-lo, perquè Ell constantment ens surt a l'encontre. Per exemple, Ell ve a l'eucaristia de cada diumenge. Em preparo de veritat per acollir-lo?
Suposa arribar a l'hora, fer silenci interior per escoltar la seva veu, participar en les pregàries i cants... Altrament, que hi vinc a fer aquí?
El Senyor ve també a través de qualsevol persona que passa alguna necessitat: perquè està sola, perquè està trista o té penúria econòmica...
Estic atent a les necessitats de les persones que m'envolten? No oblidem que Ell s'identifica amb les persones que pateixen.
Si no em preocupés dels altres, el Senyor passaria pel meu costat sense que jo me n'adonés: no valdrien, per a mi, aquelles paraules seves: "Feliços si els trobava sempre vetllant".

3. Avui és un bon moment per preguntar-nos en què gastem la vida. Nosaltres consumim moltes energies i esforços. Per aconseguir què?
El Senyor ens ha dit a l'evangeli: "Feu-vos bosses que no s'envelleixin, aplegueu-vos al cel un tresor que no s'esgotarà".
Qui estima, qui es dóna als altres, qui s'esforça per ser feliç als qui té a prop, acumula un tresor al cel, que ni els lladres poden robar, ni les arnes fer malbé.
Quina és la riquesa que més valoro, que més desitjo aplegar? Realment val la pena?

4. I no tinguem por d'empobrir-nos. Qui dóna al Senyor amb generositat, sempre hi surt guanyant. L'evangeli diu que l'amo farà seure a taula els servents que trobi vetllant i "Ell mateix passarà a servir-los d'un a un".
És a dir, el Senyor donarà resposta a les necessitats personals de cada u. Mai no ens penedirem d'haver esperat i acollit el Senyor. Perquè Ell és l'únic que, malgrat tot, pot omplir de llum i d'esperança la nostra vida.
I Ell és l'únic que mai decep. Sempre compleix allò que promet. Avui mateix, ara mateix, ens servirà personalment en aquesta eucaristia.
Reflexionem-hi i disposem-nos a acollir-lo.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 5. Diumenges i festius. Cicle C."*** *Editorial Claret, 2006*

ETIQUETES
CONSCIÈNCIA ATENCIÓ VETLLAR PRESÈNCIA